

Libuše Heczková píše o Zuzaně Brabcové

(E*forum, 09. 09. 2015)

Nové *echo* je nekrologem za prozaičkou Zuzanou Brabcovou (1959–2015). „Zuzana Brabcová nenapsala za svůj život mnoho textů. Všechny byly nějakým pokusem o stvrzení existence a také o záchranu sebe samé, všechny jsou částečným zmoudřením, a současně ale také onou těsnou maskou ženy. První román Daleko od stromu (1984 v samizdatu, 1987 v exilovém nakladatelství, 1991 tiskem v Čechách) je dramatem samoty v rodině, druhá Zlodějina (1995) samoty v dějinách, třetí Rok perel (2000) samoty v těle a čtvrtý Stropy (2012) samoty v nemoci. (Poslední kniha Voliéry by měla vyjít v roce 2016.) O všech těchto románech lze společně s básníkem Liu Xiem říci, že jde o zkušenost ve slově, která je u dnešních českých prozaiků vzácná.“

www.ipsl.cz